Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen i utökad sammansättning)

den 22 november 2018 *

”Personalmål – Tjänstemän – Rekrytering – Meddelande om lediga tjänster – Kommissionens medlare – Behörig tillsättningsmyndighet – Delegerad behörighet – Förfarande – Samråd med personalkommittén – Ansvar”

I mål T-688/16,

Mercedes Janssen-Cases, tjänsteman vid Europeiska kommissionen, med hemvist i Bryssel (Belgien), företrädd inledningsvis av advokaterna J.-N. Louis och N. de Montigny, därefter av Louis J.-N. Louis,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av C. Berardis-Kayser och G. Berscheid, därefter av M. Berscheid och L. Radu Bouyon, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 15 juni 2016 om att utnämna W till kommissionens medlare och skrivelsen av den 16 juni 2016 varigenom kommissionen underrättade sökanden om resultatet av urvalsförfarandet, dels om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha lidit,

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden M. van der Woude (referent), samt domarna I. Labucka, A. Dittrich och I. Ulloa Rubio,

justitiesekreterare: handläggare: M. Marescaux,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 11 juli 2018,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

Bakgrund till tvisten

1 1977 beslutade Europeiska gemenskapernas kommission att inrätta en medlingsenhet. Denna enhet ska erbjuda ett obyråkratiskt sätt att lösa arbetsmiljörelaterade problem, för att i möjligaste mån begränsa antalet administrativa förfaranden och tvisteförfaranden. För att detta uppdrag ska kunna fullgöras effektivt beslutade kommissionen att ”formalisera” den aktuella enhetens funktion. Således antog kommissionen beslut C(2002) 601 av den 4 mars 2002 om den utökade medlingstjänsten (nedan kallat beslut om den utökade medlingstjänsten). Enligt artikel 6.3 i beslutet ska ”[k]ommissionens ordförande, efter samrådan med personalkommittén, utnämna medlaren på förslag av generaldirektören för personal och administration.”

2 Genom beslut av kommissionens ordförande av den 8 mars 2012 utnämndes sökanden, Mercedes Janssen-Cases, till tjänsten som biträdande medlare, och ingick således i den medlingsenhet som inrättats vid kommissionens generalsekretariat.

3 Utöver sina uppgifter som biträdande medlare, tjänstgjorde sökanden som tillförordnad medlare från och med den 28 februari 2013, därefter, enligt beslut av den 16 december 2013, innehade hon samma tjänst tillfälligt i den mening som avses i artikel 7.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) med retroaktiv verkan från den 1 mars 2013.

4 Genom kommissionens beslut av den 16 oktober 2013 omvandlades tjänsten som chefsrådgivande ”medlare” till en tjänst som enhetschef i lönegrad AD 13/AD 14.

5 Den 10 februari 2014 offentliggjorde kommissionen meddelande om lediga tjänster COM/2014/366 angående tjänsten som medlare/enhetschef till medlingsenheten (lönegrad AD 13/AD 14). Sökanden sökte den aktuella tjänsten den 27 februari 2014.

6 Genom skrivelse av den 7 maj 2014, ställd till generaldirektören för kommissionens generaldirektorat (GD) för personal och säkerhet, begärde kommissionens centrala personalkommitté att den skulle få ta del av de utvalda kandidaternas meritförteckningar, samt den utvärderingsmall som uttagningskommittén använt. Den centrala personalkommittén önskade få tillgång till dessa uppgifter för att kunna utfärda ett sådant yttrande som avses i artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten som ett steg i urvalsförfarandet.

7 Genom skrivelse av den 20 juni 2014 uppmanade den centrala personalkommittén kommissionens ordförande att inte godkänna den kandidat som generaldirektören för GD personal och säkerhet hade föreslagit till tjänsten som medlare, så länge som personalkommittén inte kunde inkomma med sitt yttrande då den inte hade fått tillgång till de begärda uppgifterna.

8 Genom en skrivelse av den 17 oktober 2014, ställd till generaldirektören för GD personal och säkerhet, yttrade sig den centrala personalkommittén negativt med avseende på den kandidat som nämnda generaldirektör föreslagit.

9 Genom skrivelse av den 22 juli 2015 underrättade GD personal och säkerhet sökanden om kommissionens ordförandes beslut att avsluta urvalsförfarandet utan att tillsätta tjänsten som medlare.

10 Den 16 september 2015 beslutade kommissionen att uppgradera tjänsten som medlare till chefsrådgivare (lönegrad AD 14/AD 15) och att godkänna och offentliggöra ett meddelande om att denna tjänst var ledig, i enlighet med artikel 29.1 a i och iii) i tjänsteföreskrifterna. Enligt nyssnämnda beslut skulle beslutet om att tillsätta tjänsten antas i enlighet med artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten. Den 7 oktober 2015 publicerade kommissionen meddelande om lediga tjänster

COM/2015/1801 angående tjänsten som chefsrådgivare i lönegrad AD 14/AD 15, för att tjänsten som medlare skulle tillsättas. I meddelandet angavs att kommissionens ordförande, efter samrådan med den centrala personalkommittén, skulle utnämna en medlare på förslag av generaldirektören för DG personal och säkerhet.

11 Sökanden sökte tjänsten som medlare den 16 oktober 2015 och var en av de tre kandidater som valdes ut för att delta i föreskrivna prov och intervjuer inför urvalskommittén och inför den rådgivande kommittén i utnämningsfrågor. Sistnämnda kommitté ansåg att W, som var chef för den medicinska enheten vid DG personal och säkerhet, var den enda kandidat som hade erforderliga kvalifikationer, och kommittén antog således, den 25 februari 2016, ett yttrande där den ställde sig positiv till att utnämna W till tjänsten som medlare.

12 Genom skrivelse av den 13 maj 2016 ställd till Kristalina Georgieva, kommissionens vice ordförande med ansvar för bland annat personalen, besvarade centrala personalkommittén den begäran som framställts av generaldirektören för DG personal och säkerhet om att kommittén skulle inkomma med sitt yttrande om utnämningen av W till tjänsten som medlare. I detta sammanhang beklagade centrala personalkommittén djupt att begäran om yttrande endast avsåg den föreslagna kandidaten, med följden att kommittén inte hade tillgång till några uppgifter om de kandidater som uteslutits och att det följaktligen var omöjligt för kommittén att avge ett användbart yttrande.

13 Genom beslut av den 15 juni 2016 utnämnde kommissionen W till medlare, och informerade sökanden om resultatet av urvalsförfarandet genom skrivelse av den 16 juni 2016 (nedan gemensamt kallade de angripna besluten).

14 Den 15 september 2016 ingav sökanden ett klagomål mot de angripna besluten i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. Genom beslut av den 5 januari 2017 avslog kommissionen klagomålet.

Förfarandet och parternas yrkanden

15 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 28 september 2016 i enlighet med artikel 91.4 i tjänsteföreskrifterna, väckte sökanden förevarande talan.

16 Genom särskild handling som inkom till tribunalens kansli samma dag, ansökte sökanden om uppskov med verkställigheten av beslutet om att utnämna W till tjänsten medlare.

17 Den 7 oktober 2016 beslutade tribunalen, i enlighet med artikel 91.4 i tjänsteföreskrifterna, att uppskjuta behandlingen av målet till dess att det förelåg ett uttryckligt eller tyst avslag på det klagomål sökanden ingett den 15 september 2016. Sedan klagomålet uttryckligen avslagits återupptogs förfarandet den 17 januari 2017.

18 Genom beslut av den 17 februari 2017, Janssen-Cases/kommissionen, (T-688/16 R, ej publicerat, EU:T:2017:107), avslog tribunalens ordförande begäran om uppskov med verkställigheten av beslutet om att utnämna W till tjänsten som medlare.

19 På förslag av femte avdelningen, och med tillämpning av artikel 28 i tribunalens rättegångsregler, beslutade tribunalen att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.

20 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara de angripna besluten,

– förplikta kommissionen att utge ett belopp på 100 000 euro för den ekonomiska och ideella skada som sökanden har lidit, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

21 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Yrkandet om ogiltigförklaring av de angripna besluten

Upptagande till prövning

22 Enligt riktlinjerna för kommissionens enheter angående utnämning av högre chefer, antagna i oktober 2008, är det endast underrättelsen till den kandidat eller de kandidater som uteslutits som utgör en rättsakt som går någon emot. Det kan emellertid konstateras att även om denna underrättelse ska anses utgöra det formella avslagsbeslutet avseende ansökan i fråga, vilket medför att fristen för att ge in ett klagomål i den mening som avses i artikel 90 i tjänsteföreskrifterna börjar löpa, förhåller det sig likväl så, att den rättsakt varigenom urvalsförfarandet avslutas genom att en kandidat väljs ut – vilket är den enda rättsakt som omnämns i det omtvistade meddelandet om lediga tjänster – också har rättsverkningar, varvid det formella avslagsbeslut som avses ovan är en oundviklig följd av denna rättsakt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 1983, Schloh/rådet, 85/82, EU:C:1983:179, punkt 40).

23 Det följer av ovanstående att sökandens yrkanden om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning i sin helhet.

Prövning i sak

24 Till stöd för sin talan har sökanden åberopat fyra grunder, vilka avser

– ett åsidosättande av artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten,

– ett åsidosättande av artikel 27 Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

– maktmissbruk och åsidosättande av handläggningsregler, och

– en uppenbart oriktig bedömning, ett åsidosättande av principerna om god förvaltningssed, god förvaltning, skydd för berättigade förväntningar och proportionalitet, samt lika möjligheter.

25 Sökandens första grund består av två delar. Genom den första delgrunden har sökanden gjort gällande att kommissionskollegiet saknade befogenhet att anta beslutet om att utnämnda W till tjänsten som medlare, eftersom det var kommissionens ordförande som i enlighet med artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten skulle anta detta beslut. Den andra delgrunden avser ett åsidosättande av nyssnämnda bestämmelse med anledning av att samrådan med personalkommittén var rättsstridig.

26 Inom ramen för den första delen av den första grunden har sökanden i synnerhet gjort gällande att enligt artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten, är det kommissionens ordförande som har befogenhet att utse kommissionens medlare, varvid ordföranden, enligt artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna, agerar som tillsättningsmyndighet i just det ärendet. Det meddelande om lediga tjänster som gav upphov till det omtvistade urvalsförfarandet skulle ha hänvisat till kommissionens ordförandes befogenhet i detta avseende. I förevarande fall är det emellertid kommissionen, det vill säga en instans som inte har erforderlig befogenhet, som har antagit de angripna besluten utan att först ha delegerats sådan befogenhet.

27 Inom ramen för den andra delen av den första grunden har sökanden gjort gällande att eftersom den centrala personalkommittén inte fick tillgång till ansökningshandlingarna från samtliga kandidater som ursprungligen valdes ut, var det samråd som enligt artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten skulle hållas med kommittén rättsstridigt. Detta samråd syftar nämligen till att generaldirektören för GD personal och säkerhet ska kunna bilda sig en underbyggd uppfattning om de olika kandidaternas kvalifikationer, kompetenser och egenskaper. Att endast utfärda ett yttrande om den kandidat som föreslagits för kommissionens ordförande skulle emellertid frånta detta samråd dess ändamålsenliga verkan och omvandla det till ett simpelt godkännande av det förslag som lagts fram av generaldirektören för GD personal och säkerhet, vilket den centrala personalkommittén aldrig skulle acceptera.

28 Vad beträffar invändningen om bristande befogenhet hos upphovsmannen till de angripna besluten, har kommissionen gjort gällande att den har delegerat befogenheten att utnämna medlare till kommissionens ordförande i enlighet med artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten. Enligt kommissionens beslut C(2013) 3288 final av den 4 juni 2013 om utövande av de befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän tillkommer tillsättningsmyndigheten och enligt anställningsvillkoren för övriga anställda tillkommer den myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal, finns det emellertid inget som hindrar kommissionen från att själv utöva denna befogenhet i ett enskilt fall om den, såsom i förevarande fall, agerar i egenskap av tillsättningsmyndighet med anledning av den lönegrad som den utlysta tjänsten tillhör. Nyssnämnda beslut utgjorde en underförstådd och tillfällig ändring av beslutet om den utökade medlingstjänsten. Under alla omständigheter har sökanden inte styrkt att hon har lidit någon skada till följd av att kommissionskollegiet antog de angripna besluten. Artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten medför inte heller någon skyldighet för kommissionen att samråda med den centrala personalkommittén om samtliga kandidater som ursprungligen valts ut. Av denna bestämmelse framgår däremot att den centrala personalkommittén måste rådfrågas endast om det förslag som generaldirektören för GD personal och säkerhet lägger fram för kommissionens ordförande, vilket personalkommittén själv tycks medge.

29 Vad beträffar den första delgrunden framgår det av artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten att kommissionens ordförande ska utnämna medlaren. Således ska den omtvistade bestämmelsen anses utgöra en åtgärd varigenom kommissionen fastställde vem som, i det aktuella ärendet, skulle utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten i den mening som avses i artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna.

30 I detta avseende kan det konstateras att kommissionen inte kan vinna framgång med sitt argument att den har ”delegerat” befogenheten att utnämna medlare till sin ordförande enligt artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten, och således får utöva denna befogenhet själv när den finner det lämpligt.

31 En delegering av befogenheter utgör nämligen en åtgärd varigenom den delegerande myndigheten avsäger sig de delegerade befogenheterna till den mottagande myndigheten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juni 1958, Meroni/Höga myndigheten, 10/56, EU:C:1958:8, punkterna 77 och 78). En delegering av befogenheter medför således en överföring av uppgifter som förbjuder den delegerande myndigheten att utöva de befogenheter som delegerats, vid äventyr av att dess beslut

anses behäftade med fel avseende bristande befogenhet. Den delegerande myndigheten får endast utöva dessa befogenheter på nytt om den först vidtar en åtgärd varigenom den återtar de delegerade befogenheterna. På samma sätt som en delegering av befogenhet kräver ett uttryckligt beslut om att befogenheten i fråga ska överföras (dom av den 13 juni 1958, Meroni/Höga myndigheten, 9/56, EU:C:1958:7, punkt 42), kräver rättssäkerhetsprincipen – som ligger till grund för den formella karaktären hos en åtgärd varigenom befogenhet delegeras – att återtagandet av denna befogenhet sker genom ett uttryckligt beslut.

32 Även om det antas att den regel som anges i artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna, angående fastställandet av vem som ska utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten, ska anses utgöra en delegering av befogenheter eller likställas med en sådan delegering, påstår kommissionen att den, i ordförandens ställe, har befogenhet att utse medlare när den anser att så är lämpligt. En sådan tolkning innebär emellertid att kommissionen bortser från verkningarna av det avsägande av befogenheter som åtföljer en sådan delegering.

33 Det ska dock påpekas att enligt beslut C(2013) 3288 final, som det hänvisats till i punkt 28 ovan och som antagits med stöd av artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna, är det – enligt artikel 29.1 a i och iii) i tjänsteföreskrifterna – kommissionskollegiet som är behörig tillsättningsmyndighet vid utnämningen av en chefsrådgivare.

34 Såsom har anförts i punkt 10 ovan beslutade kommissionen, genom beslutet av den 16 september 2015, att uppgradera tjänsten som medlare till chefsrådgivare (lönegrad AD 14/AD 15).

35 Mot bakgrund av denna utveckling, som skett efter det att beslutet om den utökade medlingstjänsten antogs, är det kommissionskollegiet som är behörig tillsättningsmyndighet vid utnämningen av kommissionens medlare. Härvidlag ska hänvisningen i beslutet av den 16 september 2015 till artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten inte anses avse det organ som har befogenhet att utse medlare, utan de formkrav som detta organ, det vill säga kommissionen, måste iaktta inom ramen för det förfarande som resulterar i utnämningen av medlare, bland annat vad gäller samrådan med personalkommittén. Hänvisningen till denna bestämmelse i meddelandet om lediga tjänster ska tolkas på samma sätt.

36 Följaktligen var kommissionen den tillsättningsmyndighet som hade befogenhet att anta beslutet av den 15 juni 2016 om att utnämna W till tjänsten som medlare, och, i enlighet med vad som framgår av protokollet från kommissionens 2173:e sammanträde, antogs detta beslut dessutom på förslag av kommissionens ordförande. Härav följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första delen av den första grunden.

37 Angående den andra delen av den första grunden erinrar tribunalen om att det framgår av artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten, att det beslutsfattande organet ska utnämna medlare ”efter samrådan med personalkommittén.”

38 I detta avseende framgår det av redogörelsen i punkterna 35 och 36 ovan att kommissionen visserligen var den tillsättningsmyndighet som hade befogenhet att anta beslutet om att utnämna W till tjänsten som medlare, men de övriga formkrav som uppställs i artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten var fortsatt tillämpliga. Kommissionen har inte heller bestritt att i enlighet med sistnämnda bestämmelse var det beslutsfattande organet skyldigt att samråda med personalkommittén.

39 Således har kommissionen själv påpekat att artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten ska tolkas så, att det är det organ som ska ta det slutliga beslutet varigenom utnämningsförfarandet avslutas som ska samråda med personalkommittén. Även om detta samråd endast utgörs av en rätt att höras, utan att ge personalkommittén någon rätt att besluta tillsammans med det beslutsfattande organet, måste det vara av sådan art att det kan påverka innehållet i den antagna rättsakten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 mars 2001, Dunnett m.fl./EIB, T-192/99, EU:T:2001:72,

punkterna 89 och 90), varvid det beslutsfattande organet förfogar över ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning (dom av den 12 februari 1987, Bonino/kommissionen, 233/85, EU:C:1987:82, punkt 5).

40 I detta sammanhang kan den fulla verkan av detta samråd endast säkerställas om dess föremål sammanfaller med föremålet för den bedömning som ska utföras av det organ som ska anta det slutliga beslutet. Följaktligen ska samrådan med personalkommittén avse samma kandidater som de som omfattas av nyssnämnda organs bedömning. Den fulla verkan av detta samråd skulle nämligen utplånas helt om personalkommittén förväntas avge sitt yttrande om endast en kandidat alltmedan det beslutsfattande organet har till uppgift att utvärdera flera kandidater innan den väljer ut en.

41 I förevarande fall framgår det, för det första, av yttrandet från den rådgivande kommittén i utnämningsfrågor av den 25 februari 2016 att den granskade tre ansökningar och beslutade att välja W för den omtvistade tjänsten (se punkt 11 ovan). Det framgår även att denna kommitté överlämnade de tre kandidaternas utvärderingsrapporter och meritförteckningar till kommissionskollegiet.

42 Tribunalen erinrar för det andra om att tillsättningsmyndigheten, som ska anta det slutliga utnämningsbeslutet, själv måste vara i stånd att känna till och bedöma de uppgifter – såsom de har presenterats – som, i varje skede av urvalsförfarandet, på de olika administrativa nivåer som hörts, däribland den rådgivande kommittén i utnämningsfrågor, har lett till antagandet av ett yttrande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 oktober 2014, Revisionsrätten/BF, T-663/13 P, EU:T:2014:883, punkt 25).

43 I detta sammanhang framgår det av protokollet från kommissionens 2173:e sammanträde, som resulterade i beslutet av den 15 juni 2016 om att utnämna W till medlare, i överensstämmelse med yttrandet från den rådgivande kommittén i utnämningsfrågor av den 15 juni 2016, att kommissionskollegiet hade tillgång till handlingarna avseende de tre kandidater som kollegiet utvärderat för den omtvistade tjänsten. Av samma protokoll framgår även att kommissionen bland annat beaktade yttrandet från den rådgivande kommittén i utnämningsfrågor av den 25 februari 2016 och jämförde kandidaternas kvalifikationer i förhållande till kraven för tjänsten. I detta avseende framgår det av nämnda protokoll att kommissionen beaktade deras kompetens, arbetsprestationer och uppträdande i tjänsten och att den valde W för tjänsten.

44 För det tredje framgår det av skrivelsen av den 13 maj 2016 från centrala personalkommittén till kommissionens vice ordförande med ansvar för bland annat personalen, att kommittén, den 20 april 2016, hade mottagit en begäran om ett yttrande från generaldirektören för GD personal och säkerhet, det vill säga efter det att den rådgivande kommittén i utnämningsfrågor hade lagt fram sitt förslag för kommissionskollegiet, och att denna begäran om ett yttrande endast avsåg den kandidat som föreslagits för kommissionskollegiet, och inte de tre kandidater som valts ut.

45 Kommissionen har inte bestritt att det endast var uppgifterna i W:s ansökan som överlämnades till personalkommittén för att den skulle inkomma med sitt yttrande. Kommissionskollegiet utnyttjade således sitt utrymme för skönsmässig bedömning med avseende på ett föremål som inte sammanföll med det som skulle omfattas av samrådan med den centrala personalkommittén (se punkt 12 ovan).

46 Under dessa omständigheter kan det konstateras att det föreligger ett åsidosättande av de minimikrav som ska säkerställa att samrådan med personalkommittén uppnår sin ändamålsenliga verkan, och som medför ett krav på att kommittén ska kunna utforma ett yttrande beträffande de kandidater som det beslutsfattande organet ska utvärdera.

47 Såsom sökanden har gjort gällande inom ramen för den andra delen av den första grunden, medför detta att beslutet av den 15 juni 2016 att utnämna W till tjänsten som medlare antogs i strid med artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten såvitt avser samrådan med personalkommittén och att det följaktligen ska ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga grunder som sökanden har åberopat till stöd för sin talan.

48 Sökanden har även angripit skrivelsen av den 16 juni 2016 (se punkterna 13 och 22 ovan), varigenom hon underrättades om att förfarandet avslutats och att det utfallit till hennes nackdel. Eftersom denna skrivelse uttryckligen grundades på valet av en annan kandidat och beslutet om detta val var behäftat med ett åsidosättande av artikel 6.3 i beslutet om den utökade medlingstjänsten som innebär att beslutet ska ogiltigförklaras, ska även skrivelsen ogiltigförklaras.

Yrkandet om skadestånd

49 Sökanden har hävdat att med beaktande av det stora antal ärenden som hon har behandlat i egenskap av biträdande medlare, tillförordnad medlare eller tillfällig medlare, har de angripna besluten åsamkat skada på hennes anseende och yrkesmässiga trovärdighet. De har dessutom fråntagit henne alla möjligheter att placeras i lönegrad AD 14. Med hänsyn till den omständigheten att hon i över tre år har tjänstgjort under osäkra villkor, anser hon att ett skadestånd på 100 000 euro är lämpligt för att ersätta den ideella och ekonomiska skada som hon åsamkats på grund av kommissionens agerande.

50 Kommissionen har å sin sida vidhållit att samtliga av dess åtgärder är lagenliga, med följden att ingen invändning om rättsstridighet kan åberopas till stöd för det tvistiga skadeståndsyrkandet, vilket har ett nära samband med yrkandet om ogiltigförklaring av de angripna besluten.

51 I tvister mellan institutionerna och deras tjänstemän föreligger rätt till skadestånd om tre villkor är uppfyllda, nämligen att det beteende som institutionerna anklagas för är rättsstridigt, att skadan är verklig och att det föreligger ett orsakssamband mellan beteendet och den åberopade skadan (dom av den 12 juli 2011, kommissionen/Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, punkt 42).

52 Sökanden har för det första gjort gällande att det föreligger ett orsakssamband mellan de angripna besluten och den påstådda ideella skadan av det skälet att dessa beslut ger intryck av att den kandidat som valts ut är mer kvalificerad än hon.

53 Den omständigheten att en annan kandidat har utnämnts till en tjänst såsom den ifrågavarande kan emellertid inte i sig åsamka skada på de kandidater som inte valts ut. Även om ett sådant val innebär att en annan kandidat bedöms vara den mest meriterade vi det tillfället, innebär det inte att de övriga kandidaterna ges negativa omdömen, i synnerhet eftersom de uppförs i den förteckning som ska utvärderas av den rådgivande kommittén i utnämningsfrågor, såsom är fallet för sökanden.

54 Sökanden har visserligen åberopat en grund till stöd för sin talan, som i förevarande fall utgörs av den fjärde grunden, avseende jämförelsen mellan hennes och W:s kvalifikationer, men det förhåller sig under alla omständigheter så, att beslutet av den 15 juni 2016 att utnämna W till medlare har ogiltigförklarats genom denna dom med stöd av skäl som hänför sig till den första grunden. I detta sammanhang har den rättsakt som innehåller resultatet av den aktuella jämförelsen av kandidaternas kvalifikationer ogiltigförklarats i enlighet med artikel 264 första stycket FEUF, och kommissionen ska således, enligt artikel 266 FEUF, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa denna dom.

55 Härav följer att i nuläget är den ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit i vart fall osäker.

56 Sökanden har för det andra gjort gällande att beslutet att avslå hennes ansökan på ett rättsstridigt sätt innebar att hon berövades möjligheten att placeras i lönegrad AD 14.

57 I detta avseende är det emellertid tillräckligt att påpeka att det inte finns några garantier för att sökanden hade valts ut till den omtvistade tjänsten, eller för att hon därefter hade placerats i lönegrad AD 14, för det fall att den rättsstridighet som konstaterats vara för handen inte hade inträffat. Under alla omständigheter förligger således inget direkt orsakssamband mellan skadan och denna rättsstridighet.

58 I den mån påståendena i fråga kan förstås så, att de avser ersättning för en skada som orsakats av kommissionens agerande innan den antog meddelande om lediga tjänster COM/2015/1801, och inte av de angripna besluten, finner tribunalen att dessa påståenden inte kan tas upp till prövning eftersom de inte har prövats inom ramen för det administrativa förfarandet. När sökanden tillfrågades härom under förhandlingen hävdade hon att detta agerande hade ett nära samband med de angripna besluten. Det kan emellertid konstateras att det aktuella agerandet, till sin natur, är separat i förhållande till valet att utnämna W till tjänsten som medlare genom beslutet av den 15 juni 2016. Följaktligen ska punkterna 192–194 i sökandens klagomål avseende detta agerande anses utgöra en sådan ansökan som avses i artikel 90 i tjänsteföreskrifterna. Denna ansökan avslogs emellertid genom beslutet av den 5 januari 2017 (se punkt 14 ovan), och inget klagomål anfördes häremot.

59 Under alla omständigheter ska tillfällig tjänstgöring visserligen vara begränsad till ett år, utom i det fall då tjänstemannen direkt eller indirekt ersätter en tjänsteman som antingen uppehåller en annan tjänst i tjänstens intresse, är inkallad till militärtjänst eller är långvarigt sjukskriven, enligt artikel 7.2 i tjänsteföreskrifterna. Det är även riktigt att sökanden innehade tjänsten som tillfällig medlare från den 1 mars 2013 till 1 oktober 2016, trots att de skäl som låg till grund för den tillfälliga tjänstgöringen inte var sådana som kan motivera att tjänstgöringen förlängs efter ett år.

60 Det framgår emellertid av artikel 7.2 i tjänsteföreskrifterna att efter tre månader av sådan tillfällig tjänstgöring ska tjänstemannen erhålla ett differentierat tillägg, vilket medför att det inte föreligger något orsakssamband med någon ekonomisk skada.

61 Vad slutligen beträffar den ideella skada som påstås ha uppstått till följd av den osäkra situation sökanden befann sig i, påpekar tribunalen att det urvalsförfarande som inleddes genom meddelande om lediga tjänster COM/2014/366 avslutades utan att någon kandidat valdes ut, vilket var till sökandens fördel eftersom hon inte var den föreslagna kandidaten och således, i det läget, kunde fortsätta att tjänstgöra som tillfällig medlare. Den omständigheten att sökanden tjänstgjorde samtidigt som det förfarande som inletts genom meddelande om lediga tjänster COM/2015/1801 pågick, ingår i varje situation där ett uttagningsprov genomförs för att tillsätta en tjänst. Den osäkerhet som uppstår för samtliga deltagande kandidater vid ett sådant konkurrenspräglat förfarande ingår också i denna situation.

62 I detta sammanhang kan den omständigheten att sökandens kollegor inte förstod varför kommissionen inte hade lyckats avsluta förfarandet för att tillsätta tjänsten som medlare i tid inte orsaka skada på sökandens anseende, även om denna omständighet antas vara styrkt.

63 Det följer av ovanstående att yrkande om skadestånd inte kan vinna bifall.

Rättegångskostnader

64 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet i huvudsak, ska den förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som hänför sig till det interimistiska förfarandet.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Europeiska kommissionens beslut av den 15 juni 2016, varigenom W utnämndes till kommissionens medlare, och kommissionens skrivelse av den 16 juni 2016, varigenom Mercedes Janssen-Cases underrättades om resultatet av urvalsförfarandet avseende denna tjänst, ogiltigförklaras.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som hänför sig till det interimistiska förfarandet.

Van der Woude Gratsias Labucka

Dittrich Ulloa Rubio

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 22 november 2018.

Underskrifter